

Λάμπαρι, ΡΝΕ'-ΡΝΣ' κατάλοιπα
V. Ελληνισμ. 18 σ. 31

Τιμόθεος
() 16 αἰ.

1) Τιμόθεος μυτροπολίτης, ἄγνωστος ἄλλοθεν. ^{(ἐκ Βαρσοβίας,} Αποστολλεὺς τὸν Μάρτιον ^(σ. 27-32)
τὴν 1572 ἐπιστολὴν πρὸς τὴν εἰσὶν ἐνδ' αὐτῶν. ^{δημοσιωμένων.} Ἐκ ταύτης
φασκύνται, ὅτι αὐτὸς ἦτο λατινὸς ὄφρων, ^{ἠγνώριζε} καθὼς τὰ ἐκκλησιαστικά
καὶ στρατιωτικά ὑπὸς Ἀνατολῆς, τὰ ὅποια ἀκριβῶς τῶν
ἐγνωστοῦται εἰς τὴν εἰσὶν, καὶ ὅτι ἐρροφύετο γ' ἂν ἀδελφὴ αὐτο-
στολὴν κατασκόπου ἀνὰ τὴν Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν!

4) Ὁ Λάμπαρις ἐν Plan eines Corpus der gr. Urkunden des Mittelalters
und der neueren Zeit σημειῖται ὁ Τιμόθεος αὐτὸς εἶναι ὁ Πάτριος Πατριῶν
μυτροπολίτης (σ. 117). Δικαίως ὡς ὁ Διοβαννιῶτης (ΕΝ Ελληνισμ. 18 σ. 26)
ἀποφασίζει, ὡς γράμην ταύτην, καθόσον Τιμόθεος ἐρροφύετο ὡς μυτροπολίτης

Π'λυσ παλαιῶν πατρῶν μόλις το' 1606-1612.

